

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // Офіційний веб-портал Верховної Ради України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Загальна декларація прав людини: Міжнародний документ від 10 грудня 1948 р. // Офіційний веб-портал Верховної Ради України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_015
3. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права: Міжнародний документ від 16 грудня 1966 р. // Офіційний веб-портал Верховної Ради України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_043
4. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод від 4 листопада 1950 року: Міжнародний документ від 4 листопада 1950 р. // Офіційний веб-портал Верховної Ради України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004

**Студентка № 101 групи ННІ № 3
Національної академії внутрішніх справ
Паламарчук Дар'я Володимирівна¹**

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАХ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВИ.

При всіх можливих наукових аспектах розуміння сутності держави у практичному відношенні на перший план завжди виступає її конкретна характеристика, що знаходить свій вияв у державній діяльності, здійсненні державою функцій по управлінню суспільством. Функції держави здійснюються за посередництвом спеціально утвореного для цього інституціонального механізму, який визначається, як “механізм держави”, складається із різних державних органів, які об'єднуються у відносно виокремлену структуру – державний апарат, та інших державних інституцій. Попри великий спектр наукових досліджень, нині питання щодо поняття та ознак механізму держави все ще залишається актуальним, що супроводжується наявністю багатоманітності наукових поглядів.

Відтак, розглянемо основні бачення науковців щодо поняття механізму держави.

На переконання О.Ф. Скакун, механізм держави – це цілісна, ієрархічна, динамічна система державних органів, підприємств, установ, інститутів, що здійснює завдання і функції держави на основі і в межах права і слугує їй (держави) організаційно-економічною, організаційно-політичною, організаційно-соціальною, організаційно-культурною основою.

М.В.Цвік зазначає, що механізм держави – це сукупність державних органів, установ, підприємств та інших державних інституцій, за посередництвом яких практично здійснюються завдання й функції держави.

Представник львівської наукової школи М.С.Кельман вказує на те, що під зазначеним поняттям варто розуміти систему всіх державних організацій, які створюються для організації і безпосереднього здійснення завдань і реалізації функцій держави.

Інший представник цієї ж школи (П.М. Рабінович), розглядає механізм держави як систему всіх державних організацій, які виконують ті завдання і реалізують її функції. Серед таких організацій розрізняють: державні підприємства, державні установи (заклади), державні органи (органи держави).

Не менш цікавим із наукової точки зору є питання про ознаки зазначеного поняття. Відтак, на думку О.Г.Мурашина, ознаками держави є такі:

1. Складається з особливої групи людей, яка виокремилась із суспільства і займається тільки тим або головним чином тим, що управляє.

¹ Науковий керівник: Старицька О.О.

2. Державні органи, що утворюють його, підпорядковані один одному. Уособлення окремих ланок механізму і перетворення їх у домінуючу силу саме і є показником кризи політичної влади, яку періодично переживає держава.

3. Кожний орган наділений владними, обов'язковими для всіх повноваженнями. Виступаючи від власного імені, державний орган діє як орган державного володарювання.

4. Обов'язкова наявність організаційних і матеріальних засобів примусу.

О.Ф.Скакун вважає що механізм держави має ось такі ознаки :

1) це ієрархічна система, тобто система, побудована на засадах субординації та координації. Політико-організаційну основу системи складають органи держави, територія держави, збройні сили та інші державні військові формування, державні символи, столиця держави;

2) це цілісна система внутрішньо організованих елементів, яка має єдині принципи побудови і єдині завдання та цілі діяльності. Кожний із суб'єктів механізму держави як його системний елемент є органічно обумовленим усіма іншими його елементами і функціонуванням системи в цілому;

3) це система, яка має чітку структуру з певними зв'язками між її елементами. Первинними елементами є державні органи.

4) це система, яка має єдину бюджетну, грошову, банківську системи, державну власність, котрі становлять її організаційно-економічну основу;

5) це взаємодіюча, динамічна і реально працююча система, за допомогою якої функціонує держава, здійснюється управління.

Таким чином, можемо дійти висновку, що попри наявний плюралізм наукових думок, механізм держави можна розглядати як складне та багаторівневе утворення, що покликано втілювати у життя основні функції держави за допомогою державних засобів у санкціонованому порядку.

Список використаних джерел

1. Загальна теорія держави і права - М.В.Цвік - Харків: Право, 2002. - 432 с.
2. М.С.Кельман, О.Г.Мурашин. — К.: Кондор, 2006. — 475 с.
3. Теорія держави і права. Скакун О.Ф. / Харків 2001
4. Рабінович П. М. Основи загальної теорії права та держави. Видання 5-те, зі змінами. Навчальний посібник.— К.: Атіка.— 2001.

Курсант 2-го курсу ННІ № 1НАВС

Печора Каріна Володимирівна¹

ТЛУМАЧЕННЯ НОРМ ПРАВА

Актуальність теми дослідження. Мистецтво тлумачення правових норм становить саму суть юриспруденції і основу професійної підготовки юристів. Тим часом, починаючи з радянського періоду, в нашій юридичній літературі цю проблему, на наш погляд, приділялася недостатня увага, що було пов'язано зі спрощеними уявленнями про законність як точному і неухильному дотриманні приписів норм позитивного права, що втілюють волю пануючого класу. Такий підхід ставив під сумнів правомірність будь-яких інтерпретацій змісту цих норм з волі правоприменителя.

В даний час необхідність в активізації досліджень в сфері тлумачення норм права назріла, що пояснюється рядом причин. Перш за все, необхідно відзначити, що правова реформа, що розгорнулася в Україні, привела до широкомасштабної зміни законодавства по всіх галузях права. Історично короткі терміни таких змін, незвіданість і складність завдань, що стоять перед законодавцем в принципово нових соціально-політичних умовах, неминуче приводили до зниження якості прийнятих законів як з

¹ Науковий керівник: Лазнюк Н.В.